

Karta opisu zajęć - Sylabus			
Państwowa Akademia Nauk Stosowanych im. ks. Bronisława Markiewicza w Jarosławiu			
I. INFORMACJE PODSTAWOWE			
Nazwa zajęć: COACHING W EDUKACJI		Cykl kształcenia rozpoczynający się w roku akademickim 2022/2023	
Nazwa kierunku studiów, poziom i profil kształcenia: Psychologia, jednolite studia magisterskie o profilu praktycznym			
Język wykładowy: polski		Rodzaj zajęć: zajęcia specjalnościowe	
Rok studiów: IV		Semestr: 8	
Liczba punktów ECTS przypisana zajęciom: 3		Koordynator zajęć Imię, nazwisko, tytuł/stopień naukowy, adres e-mail:	
Jednostka organizacyjna: Wydział Humanistyczny			
FORMA PROWADZENIA ZAJĘĆ I LICZBA GODZIN			
Ogólna liczba godzin zajęć dydaktycznych na studiach stacjonarnych i niestacjonarnych z podziałem na formy:			
Studia stacjonarne		Studia niestacjonarne	
Wykład:		Wykład:	
Ćwiczenia:	30	Ćwiczenia:	
Laboratorium:		Laboratorium:	
Lektorat:		Lektorat:	
Projekt:		Projekt:	
Zajęcia praktyczne:		Zajęcia praktyczne:	
Seminarium:		Seminarium:	
Zajęcia terenowe:		Zajęcia terenowe:	
Praktyki zawodowe:		Praktyki zawodowe:	
Inna forma (jaka):		Inna forma (jaka):	
RAZEM:	30	RAZEM:	
II. INFORMACJE SZCZEGÓŁOWE			
Wymagania wstępne i dodatkowe: Student powinien posiadać podstawową wiedzę z zakresu psychologii rozwojowej i pedagogiki, znać zasady etyki zawodowej, rozumieć znaczenie podmiotowości ucznia oraz wykazywać się podstawowymi umiejętnościami komunikacyjnymi i gotowością do autorefleksji.			
Cel (cele) kształcenia dla zajęć: Celem kształcenia jest pogłębienie wiedzy i rozwój praktycznych kompetencji psychologicznych studentów w zakresie wspierania uczniów w środowisku edukacyjnym z wykorzystaniem podejścia coachingowego. Student uczy się, jak identyfikować i przekształcać przekonania wpływające na motywację i funkcjonowanie ucznia, stosując m.in. technikę „skanera skojarzeń”. Poznaje zasady podejścia systemowego i analizuje wpływ rodziny, szkoły i grupy rówieśniczej na proces uczenia się. Rozwija umiejętności wzmacniania motywacji opartej na poczuciu sensu, talentach i optymizmie. Zdobywa podstawy pracy z uważnością (mindfulness), ucząc się technik scentrowania i regulacji emocji. Zajęcia obejmują również refleksję nad etyką i skutecznością pomocy psychologicznej oraz praktyczne zastosowanie gier i zabaw w pracy rozwojowej z dziećmi i młodzieżą.			
Efekty uczenia się określone dla zajęć			
Efekty uczenia się określone dla zajęć w kategorii wiedza, umiejętności oraz kompetencje społeczne oraz metody weryfikacji efektów uczenia się			
UWAGA: Dzielimy efekty uczenia się określone dla zajęć na kategorie wiedzy, umiejętności i kompetencji społecznych. Określone dla zajęć efekty uczenia się nie muszą obejmować wszystkich trzech kategorii i zależą od formy zajęć.			

Symbol efektów uczenia się określonego dla zajęć*	Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się, student w kategorii:	Odniesienie do efektów uczenia się określonych dla kierunku studiów (symbol efektów uczenia się)
Wiedzy - zna i rozumie		
W01	Student zna pogłębionym stopniu teoretyczne paradygmaty i mechanizmy wsparcia (dobrowolność, partnerstwo, celowość i odpowiedzialność); rozumie strukturę procesu (relacja, cel, proces, zmiana) oraz rozpoznaje granice etyczne procesu wsparcia (manipulacja, pseudowsparcie, przekroczenie kompetencji) jako metody rozwoju i wspierania dziecka/ucznia.	K_W14
W02	Student posiada zaawansowaną i uporządkowaną wiedzę na temat kształtowania pozytywnych nawyków uczenia się, zna głębokie mechanizmy motywacyjne uczniów oraz rozumie znaczenie perspektywy i subiektywnego postrzegania sytuacji w rozmowie; potrafi wyjaśnić, w jaki sposób może wspierać codzienną aktywność ucznia i rozwój kompetencji do uczenia się przez całe życie.	K_W15
Umiejętności – potrafi		
U01	Student potrafi w sposób precyzyjny i logiczny konstruować proces zmiany w oparciu o zasady wsparcia edukacyjnego, umiejętnie dobiera i stosuje adekwatne narzędzia, wspiera refleksję i podejmowanie decyzji przez ucznia/dziecko w sytuacjach trudności i deficytów rozwojowych oraz diagnozuje własne ograniczenia i potrzeby rozwojowe.	K_U03
Kompetencji społecznych - jest gotów do		
K01	Student działa etycznie i refleksyjnie w roli edukacyjnego wsparcia, buduje relacje oparte na szacunku, zaufaniu i empatii, jest świadomy własnych zasobów, ograniczeń i potrzeb rozwojowych oraz podejmuje działania sprzyjające nawiązywaniu skutecznego dialogu z uczniem i jego otoczeniem dla wspierania rozwoju podopiecznego.	K_K02
UWAGA! Zaleca się, aby w zależności od liczby godzin zajęć, liczba efektów uczenia się zawierała się w przedziale: 3-7, ale są to wartości umowne.		
TREŚCI PROGRAMOWE I ICH ODNIESIENIE DO FORM ZAJĘĆ I METOD OCENIANIA		
Treści programowe (uszczegółowione, zaprezentowane z podziałem na poszczególne formy zajęć, tj. wykład, ćwiczenia, laboratorium, projekty, seminaria i inne):		

Symbol treści programowych	Opis treści programowych	Forma zajęć	Metody dydaktyczne prowadzenia zajęć umożliwiające osiągnięcie założonych efektów uczenia się *	Metody weryfikacji osiągnięcia efektów uczenia się przypisanych do zajęć #
		ćwiczenia		
TP-01	Rola przekonań w rozwoju Technika „skanera skojarzeń” Rozpoznawanie przekonań ograniczających Budowanie przekonań wspierających		pogadanka, prezentacje multimedialne, ćwiczenie	kolokwium ustne – zaliczenie z oceną; ćwiczenie indywidualne
TP-02	Uczeń jako część systemu. Myślenie systemowe w edukacji. Identyfikowanie wpływu systemu. Na proces edukacyjny Narzędzia pracy systemowej w szkole Dylemat systemowe w edukacji Rola osoby wspierającej w systemie szkolnym		pogadanka, prezentacje multimedialne, ćwiczenie	kolokwium ustne – zaliczenie z oceną; ćwiczenie indywidualne
TP-03	Motywacja przez poczucie sensu. Odkrywanie i rozwijanie talentów. Budowanie optymizmu. Praktyczne narzędzia.		pogadanka, prezentacje multimedialne, ćwiczenie	kolokwium ustne – zaliczenie z oceną; ćwiczenie indywidualne
TP-04	Podstawy uważności (mindfulness) Definicja i zasady praktyki uważności. Znaczenie świadomej obecności w chwili obecnej. Elementy harmonii wewnętrznej Równowaga między myślami, emocjami i ciałem. Akceptacja i nieocenianie doświadczeń. Techniki tworzenia stanu wewnętrznej równowagi Zastosowanie uważności w edukacji. Praktyczne ćwiczenia		pogadanka, prezentacje multimedialne, ćwiczenie	kolokwium ustne – zaliczenie z oceną; ćwiczenie indywidualne - mindfulness

TP-05	Standardy skuteczności w pracy wspierającej uczniów. Zagrożenia i błędy do unikania. Specyficzne zagrożenia w coachingu edukacyjnym.		pogadanka, prezentacje multimedialne,	kolokwium ustne – zaliczenie z oceną;
TP-06	Rola gier i zabaw w procesie rozwojowym. Dobór form gier i zabaw do wieku i celu pracy Wspieranie procesów coachingowych przez grę i zabawę.		pogadanka, prezentacje multimedialne, gry dydaktyczne	kolokwium ustne – zaliczenie z oceną; udział w grze dydaktycznej
Metody weryfikacji osiągnięcia efektów uczenia się określonych dla zajęć, powinny być zróżnicowane w zależności od kategorii, tj. inne dla kategorii wiedza i inne dla kategorii umiejętności i kompetencje społeczne. Dla wykładu: * np. wykład podający, wykład problemowy, ćwiczenia oparte na wykorzystaniu różnych źródeł wiedzy # np. egzamin ustny, test, prezentacja, projekt Zaleca się podanie przykładowych zadań (pytań) służących weryfikacji osiągnięcia efektów uczenia się określonych dla zajęć.				
ZALECANA LITERATURA (w tym pozycje w języku obcym)				
Literatura podstawowa Bannewicz M., Prelewicz A.,(2018), <i>Coaching. Zestaw narzędzi</i>, Gliwice: Wydawnictwo Helion Bennewicz M. (2014), <i>Coaching, kreatywność, zabawa</i>, Gliwice: Wydawnictwo Helion Kupaj L., Krysa W. (2018) <i>Kompetencje trenerskie w pracy nauczyciela</i>, Tarnów: Wydawnictwo Szkoła Coachingu Liliany Kupaj				
Literatura uzupełniająca: Leżucha M., Tutoring szansą rozwoju talentów w polskiej szkole, <i>Wychowanie na co Dzień</i>, nr 1 (268) 2018, Dwumiesięcznik naukowy z wkładką metodyczną, Wydawnictwo Edukacyjne Akapit s. c., Toruń 2018. Leżucha M., (2018) Tutoring w edukacji jako metoda indywidualnego rozwoju ucznia [w:] <i>Spółeczeństwo i zdrowie – Wielorakie perspektywy</i>, J. Szempruch, J. Kosecka, J. Smyła (red.), Wyd. UJK, Kielce 2018. Leżucha M., PEER learning – efektywne uczenie przez dzielenie się wiedzą, <i>Homo et SocietasWydania Czasopisma</i>, DOI 10.4467/25436104HS.24.007.20945; Nr 9/2024				
III. INFORMACJE DODATKOWE				
BILANS PUNKTÓW ECTS				
OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA (godziny)				
Forma aktywności			Liczba godzin *	
Godziny zajęć (według harmonogramu) z nauczycielem akademickim lub inną osobą prowadzącą zajęcia			30	

Praca własna studenta		45	
SUMA GODZIN:		75	
OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA (punkty ECTS)			
		Liczba punktów ECTS	
SUMARYCZNA LICZBA PUNKTÓW ECTS PRZYPISANYCH DO ZAJĘĆ	Praca studenta wymagająca bezpośredniego kontaktu z nauczycielem akademickim lub inną osobą prowadzącą zajęcia	Ogółem: 3	1,2
	Praca własna studenta		1,8
* godziny lekcyjne, czyli 1 godz. oznacza 45 min;			
OPIS PRACY WŁASNEJ STUDENTA:			
Praca własna studenta musi być precyzyjnie opisana, uwzględniając charakter praktyczny zajęć. Należy podać symbol efektu uczenia się, którego praca własna dotyczy oraz metody weryfikacji efektów uczenia się stosowane w ramach pracy własnej.			
Przykładowe formy aktywności: (1) przygotowanie do zajęć, (2) opracowanie wyników, (3) czytanie wskazanej literatury, (4) napisanie raportu z zajęć, (5) przygotowanie do egzaminu, opracowanie projektu.			
- przygotowanie do zaliczenia ustnego: W01, W02 , metoda weryfikacji: zaliczenie ustne, 3 pytania, - czytanie wskazanej literatury: W01, W02, , metoda weryfikacji: zaliczenie ustne, 3 pytania, - przygotowanie do zajęć: U01, K01, metoda weryfikacji: praca indywidualna lub w parach			
KRYTERIA OCENIANIA			
Ocena kształtująca:			
w zakresie ćwiczeń			
określanie i wyjaśnianie studentom celów uczenia się i kryteriów osiągnięcia celów (określenie i wyjaśnienie studentom oczekiwań: nauczyciel wyjaśnia studentom, co będzie podlegało ocenie i tego od nich wymaga); organizowanie dyskusji, zadawanie pytań i zadań, uzyskując informację na temat procesu uczenia się studentów; udzielanie studentom informacji zwrotnej, która umożliwi im widoczny postęp w nauce i będzie zawierała odpowiedź na pytania: Co student zrobił dobrze? Co i jak student ma poprawić? Jak student ma się dalej uczyć, aby się rozwijać i robić postępy? umożliwianie studentom wzajemnego korzystania ze swojej wiedzy i umiejętności (poprzez pracę w grupach i parach, wzajemne nauczanie, ocenę koleżeńską) wspomaganie studentów, by stali się autorami procesu swojego uczenia się (rozwijanie u studentów wiary w swoje możliwości, motywacji do nauki i zaangażowania, odpowiedzialności za swój proces uczenia się).			
Ocena podsumowująca:			
Ćwiczenia			
na ocenę podsumowującą składają się oceny cząstkowe zdobyte w trakcie ćwiczeń; ocena z kolokwium, aktywności w trakcie zajęć, ocena efektów indywidualnej i zespołowej pracy studenta oraz stopnia przyswojenia wiedzy i opanowania umiejętności praktycznych zakładanych w przedmiotowych efektach uczenia się.			
Kolokwium ustne składa się z 3 pytań, obejmujących zagadnienia omawiane w trakcie zajęć. Każde pytanie oceniane jest w skali od 1 do 5 punktów, gdzie: 1 pkt – odpowiedź niepełna lub błędna, 2 pkt – odpowiedź ogólna, z licznymi brakami, 3 pkt – odpowiedź poprawna, ale niepełna, 4 pkt – odpowiedź poprawna, dobrze uzasadniona, 5 pkt – odpowiedź pełna, pogłębiona, z przykładami.			

Ocena końcowa to średnia arytmetyczna z trzech ocen cząstkowych.

Oceny końcowe są przyznawane według następującej skali:

5,00 – 4,76 – bardzo dobry (5)

4,75 – 4,26 – dobry plus (4,5)

4,25 – 3,76 – dobry (4)

3,75 – 3,26 – dostateczny plus (3,5)

3,25 – 3,00 – dostateczny (3)

poniżej 3,00 – niedostateczny (2)

Kolokwium odbywa się indywidualnie.

Student ma możliwość jednorazowego poprawienia oceny niedostatecznej w terminie uzgodnionym z prowadzącym.

**INFORMACJA O PRZEWIDYWANEJ MOŻLIWOŚCI WYKORZYSTANIA KSZTAŁCENIA NA
ODLEGŁOŚĆ**